

Arrest

nr. 232 335 van 6 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 5 november 2015, verklaart er zich op 16 november 2015 een eerste maal vluchteling.

1.2. Op 30 april 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, waartegen verzoeker geen beroep aantekende.

1.3. Na een verblijf van ongeveer acht maanden in Frankrijk, verklaart verzoeker zich op 30 januari 2019 een tweede maal vluchteling.

1.4. Op 5 augustus 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 16 november 2015. In uw eerste verzoek verklaarde u de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Sargal binnen het district Zazay Aryub (ook bekend als Jaji/Alikhel/Zazai) van de provincie Paktya. U bent ongeschoold en ongeletterd. Vanaf uw tien jaar ging u in de leer om automechanica te leren en nadien werd u mecanicien in een garageshop in Kotkhi bazaar.

U verliet Afghanistan omdat u vreesde door de taliban te worden vervolgd omdat u niet met hen hebt meegewerkt aangezien u ontsnapte uit hun gevangenschap. Op 30 april 2018 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing om u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw vermeende verblijf in het district Zazay Aryub. U diende tegen deze beslissing geen beroep in.

Na uw negatieve beslissing verliet u België en reisde u naar Parijs waar u ongeveer acht maanden verbleef. De eerste vijftien dagen leefde u op straat en nadien in een opvangcentrum.

Op 30 januari 2019 verklaarde u zich voor een tweede maal vluchteling. In het kader van uw tweede verzoek verklaart u opnieuw tot aan uw vertrek naar Europa te hebben verbleven in Zazay Aryub en in Afghanistan te vrezen voor de taliban. Uw problemen met de taliban in Afghanistan zijn nog steeds actueel en vandaag de dag bedreigen ze uw familie. Zo vroegen de taliban aan de dorpingen waar u zich bevond en zeiden ook tegen uw broer via de telefoon dat hij u moest vinden, anders zou het slecht aflopen voor hem. Omwille van deze problemen heeft uw jongere broer N.G. enkele maanden geleden het huis eveneens verlaten zonder dat uw familie weet waar hij is. U bent ook bereid om het telefoonnummer van uw dorpsheer te geven zodat uw problemen op die manier kunnen worden bevestigd. U begrijpt niet waarom u een negatieve beslissing kreeg in uw eerste verzoek. U heeft tijdens uw eerste verzoek op het CGVS niet alles kunnen verklaren wat u wou. Ondanks dat u toen aandrang wilde het CGVS niet naar u luisteren. U heeft nog telefonisch contact met uw familie en uw neven in Afghanistan. U vraagt of er nieuws is van uw broer en hoe het met hen gaat. Tot slot vreest u voor uw kinderen dat ze geen toekomst hebben in Afghanistan.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u neer: een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, een bevestiging van uw problemen door de dorpsoudsten inclusief een vertaling, acht kopieën van foto's van u en uw kinderen, en een envelop.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet ontvankelijk is.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, beschouwt de commissaris-generaal het verzoek als niet ontvankelijk.

In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming moet worden vastgesteld dat u opnieuw verwijst naar de elementen waarop u zich in het kader van uw eerste verzoek baseerde, met name uw vrees voor de taliban (verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 11/07/2019, vraag 15 & 18). Wat dit betreft moet worden beklemtoond dat u in uw vorig verzoek de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd omdat u bewust geen helderheid heeft geschept over uw werkelijke verblijfssituatie vooraleer u naar België kwam.

Het CGVS stelde vast dat u een gebrekkige kennis had over belangrijke gebeurtenissen en ontwikkelingen in uw district. Ook bleek u slecht op de hoogte van de landbouwactiviteiten op uw velden, van prominente personen, en van de geografie van uw regio. Tevens konden er vraagtekens worden gezet bij uw facebookprofiel waaruit bleek dat uw netwerk niet overeenstemt met dat van iemand met uw voorgehouden profiel.

Aangezien u geen zicht bood op uw identiteit en op de plaats(en) waar u voorafgaand aan uw komst naar België in of buiten Afghanistan hebt verbleven, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en uw verzoek raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Tegen de beslissing van het CGVS hebt u geen beroep ingediend. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek.

In het kader van uw tweede verzoek brengt u geen elementen aan die een nieuw licht kunnen werpen op de eerder gedane vaststellingen uit uw eerste verzoek. Integendeel, u herhaalt louter uw vrees voor de taliban en zegt dat u wel degelijk afkomstig bent uit het dorp Sargal binnen het district Zazay Aryub (verklaring volgend verzoek d.d. 11/07/2019 Z.H.K., vraag 10, 17 & 22).

Zoals reeds gesteld maakte u als gevolg van uw ongeloofwaardig geachte herkomst het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Door het louter herhalen van uw plaats van origine en te benadrukken dat u echt van daar bent, brengt u geen nieuwe elementen aan die een nieuw licht kunnen laten schijnen op de beoordeling gemaakt door het CGVS.

Uw verklaringen dat uw problemen met de taliban, die nog steeds naar u komen vragen, nog actueel zijn, dat indien u deze problemen niet kende u uw kinderen en uw land niet had verlaten en ook tegen uw broer zeiden dat hij u moest vinden (volgend verzoek vraag 15), zijn niet van die aard om de vaststellingen van het CGVS uit uw eerste verzoek ongedaan te maken. Hetzelfde dient gezegd te worden inzake uw verklaringen dat uw broer N.G. inmiddels uw huis ook heeft verlaten omwille van de bedreigingen van de taliban (volgend verzoek vraag 15). Dat uw broer het ouderlijke huis zou hebben verlaten toont niets aan over uw verblijf in Afghanistan zoals u het CGVS voorhoudt. Uw voorstel dat men uw dorpsoudste kan opbellen om uw relaas te laten bevestigen en uw stelling dat u tijdens uw eerste verzoek niet alles hebt kunnen vertellen wat u wou (volgend verzoek vraag 19 & 22), doet evenmin afbreuk aan de pertinente vaststellingen van het CGVS inzake uw ongeloofwaardige verblijfplaatsen alvorens u naar België kwam.

De documenten die u neerlegt in het kader van uw tweede verzoek kunnen bovenstaande appreciatie evenmin ombuigen. De kopie van de eerste pagina van uw paspoort heeft u opvallend genoeg nooit eerder voorgelegd. Uw verweer dat u dit document niet eerder indiende omdat u bang was gerepatriëerd te worden kan geen verschoning zijn voor het achterhouden van zulk een belangrijk identiteitsdocument. Bovendien betreft het een kopie en louter één van de eerste pagina van het document. Op die manier kan de authenticiteit ervan op geen enkele wijze worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van dit document bijzonder relatief. Quod non, dit document kan bezwaarlijk uw verblijf in Paktya en ruimer gezien in Afghanistan tot aan uw vertrek naar België aantonen. Wat betreft de bevestiging van uw problemen door de dorpsoudsten dient opgemerkt te worden dat u dit zelfde document, zij het een kopie, reeds voorlegde tijdens uw eerste verzoek. Zoals werd vastgesteld in uw eerste verzoek is dit document duidelijk ontsproten aan sollicitatie en wordt zo elke objectieve bewijswaarde ervan ontnomen. Dat u in vergelijking met uw eerste verzoek nu de originele versie van deze verklaring en een vertaling ervan voorlegt, wijzigt voorgaande vaststelling niet. Bijkomend is het erg opvallend dat dit document niet gedateerd is. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afgaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afgaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de asielmotieven en identiteit van een Afgaanse verzoeker. Uit de acht foto's van u en uw kinderen valt evenmin af te leiden waar en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen. Er kan eveneens onmogelijk worden uitgemaakt op basis van deze foto's of de personen die erop te zien zijn verwanten van u zijn. Deze foto's zijn bovendien slechts een momentopname en uit deze documenten kan dus niet worden besloten dat u uw ongeloofwaardig geachte verblijf in Zazay Aryub hebt hersteld. De envelop bewijst ten slotte enkel dat u documenten vanuit Afghanistan werden verstuurd, maar kan niets aan bovenstaande vaststellingen wijzigen aangezien deze niets zegt over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Per aangetekend schrijven van 10 januari 2020 legt verzoeker nog een aanvullende nota neer met volgende stukken: een kopie van vier bladzijden uit zijn paspoort en een kopie van zijn taskara met vertaling. Ter terechtzitting worden de originelen van beide stukken vertoond.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.2. Op 16 november 2015 dient verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd omdat hij weigerde met hen mee te werken. Op 30 april 2018 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit het district Zazay Aryub van de provincie Paktya. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden en er voor verzoeker geen rechtsmiddelen meer openstaan tegen deze beslissing.

Na een verblijf van ongeveer acht maanden in Frankrijk, dient verzoeker op 30 januari 2019 onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in België in. Hij volhardt in zijn vluchtmotieven

zoals aangehaald in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming en stelt dat zijn problemen met de taliban nog steeds actueel zijn en dat zijn broer intussen ook het ouderlijk huis heeft verlaten wegens bedreigingen vanwege de taliban. Tevens legt hij een aantal bijkomende documenten voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tot niet-ontvankelijkheid van verzoekers tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming omdat hij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.3.3. De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.4. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

2.3.5. De Raad treedt de commissaris-generaal waar deze in de bestreden beslissing motiveert dat verzoeker in het kader van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming slechts voortbouwt op een relaas dat reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig werd bevonden:

“In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming moet worden vastgesteld dat u opnieuw verwijst naar de elementen waarop u zich in het kader van uw eerste verzoek baseerde, met name uw vrees voor de taliban (verklaring volgend verzoek DVZ, d.d. 11/07/2019, vraag 15 & 18). Wat dit betreft moet worden beklemtoond dat u in uw vorig verzoek de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd omdat u bewust geen helderheid heeft geschept over uw werkelijke verblijfssituatie vooraleer u naar België kwam.

Het CGVS stelde vast dat u een gebrekkige kennis had over belangrijke gebeurtenissen en ontwikkelingen in uw district. Ook bleek u slecht op de hoogte van de landbouwactiviteiten op uw velden, van prominente personen, en van de geografie van uw regio. Tevens konden er vraagtekens worden gezet bij uw facebookprofiel waaruit bleek dat uw netwerk niet overeenstemt met dat van iemand met uw voorgehouden profiel.

Aangezien u geen zicht bood op uw identiteit en op de plaats(en) waar u voorafgaand aan uw komst naar België in of buiten Afghanistan hebt verbleven, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en uw verzoek raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Tegen de beslissing van het CGVS hebt u geen beroep ingediend. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek.

In het kader van uw tweede verzoek brengt u geen elementen aan die een nieuw licht kunnen werpen op de eerder gedane vaststellingen uit uw eerste verzoek. Integendeel, u herhaalt louter uw vrees voor de taliban en zegt dat u wel degelijk afkomstig bent uit het dorp Sargal binnen het district Zazay Aryub (verklaring volgend verzoek d.d. 11/07/2019 Z.H.K., vraag 10, 17 & 22).

Zoals reeds gesteld maakte u als gevolg van uw ongeloofwaardig geachte herkomst het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Door het louter herhalen van uw plaats van origine en te benadrukken dat u echt van

daar bent, brengt u geen nieuwe elementen aan die een nieuw licht kunnen laten schijnen op de beoordeling gemaakt door het CGVS.

Uw verklaringen dat uw problemen met de taliban, die nog steeds naar u komen vragen, nog actueel zijn, dat indien u deze problemen niet kende u uw kinderen en uw land niet had verlaten en ook tegen uw broer zeiden dat hij u moest vinden (volgens verzoek vraag 15), zijn niet van die aard om de vaststellingen van het CGVS uit uw eerste verzoek ongedaan te maken. Hetzelfde dient gezegd te worden inzake uw verklaringen dat uw broer N.G. inmiddels uw huis ook heeft verlaten omwille van de bedreigingen van de taliban (volgens verzoek vraag 15). Dat uw broer het ouderlijke huis zou hebben verlaten toont niets aan over uw verblijf in Afghanistan zoals u het CGVS voorhoudt. Uw voorstel dat men uw dorpsoudste kan opbellen om uw relaas te laten bevestigen en uw stelling dat u tijdens uw eerste verzoek niet alles hebt kunnen vertellen wat u wou (volgens verzoek vraag 19 & 22), doet evenmin afbreuk aan de pertinente vaststellingen van het CGVS inzake uw ongeloofwaardige verblijfplaatsen alvorens u naar België kwam.”

De commissaris-generaal oordeelde in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming in de beslissing van 30 april 2018 dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden herkomst uit het district Zazay Aryub van de provincie Paktya, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan en zodat verzoeker evenmin aannemelijk maakt dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze weigeringsbeslissing, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden en er voor verzoeker geen rechtsmiddelen meer tegen openstaan. In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming geen afdoende onderzoek werd gevoerd *“Omdat verweerster het recent verblijf ongeloofwaardig achtte”*, dient erop gewezen dat hij niet middels onderhavig verzoekschrift rechtsmiddelen kan aanwenden tegen de beoordeling van de commissaris-generaal in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming. Uit een lezing van de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal van 30 april 2018 (administratief dossier, stuk 12) blijkt dat wel degelijk een onderzoek werd gevoerd naar de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming. De blote bewering in onderhavig verzoekschrift dat dit onderzoek niet afdoende zou zijn geweest *“Omdat verweerster het recent verblijf ongeloofwaardig achtte”* volstaat op zich allerminst om op deze eerdere beoordeling van de commissaris-generaal inzake verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming alsnog een ander licht te werpen.

Waar verzoeker nog stelt als volgt in zijn verzoekschrift: *“Wanneer men de nieuwe elementen combineert met de argumenten die verzoeker reeds inriep tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming, kan er nochtans niet anders worden geoordeeld dat verzoeker dient te worden beschermd, minstens dat er verder onderzoek dient te gebeuren naar de asielmotieven van verzoeker.”*, verliest hij uit het oog dat de door hem ingeroepen vluchtmotieven in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Het louter verder bouwen op deze vluchtmotieven in het kader van onderhavig, tweede (volgens) verzoek om internationale bescherming is op zich geenszins van aard de geloofwaardigheid van deze vluchtmotieven alsnog te herstellen. Bovendien laat verzoeker geheel na *in concreto* uiteen te zetten waarom en/of op welke wijze een combinatie van de nieuwe elementen die hij aanhaalt in het kader van onderhavig, tweede (volgens) verzoek om internationale bescherming met de elementen die hij reeds aanhaalde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming volgens hem tot het besluit zouden leiden dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming en/of dat zijn vluchtmotieven verder moeten worden onderzocht. Het betreft dan ook niet meer dan een blote bewering. Dergelijk verweer is allerminst ernstig.

Voor het overige voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven, die als zodanig dan ook onverminderd overeind blijven.

2.3.6. Met betrekking tot de bijkomende documenten die verzoeker in het kader van onderhavig, tweede (volgens) verzoek om internationale bescherming voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De documenten die u neerlegt in het kader van uw tweede verzoek kunnen bovenstaande appreciatie evenmin ombuigen. De kopie van de eerste pagina van uw paspoort heeft u opvallend genoeg nooit eerder voorgelegd. Uw verweer dat u dit document niet eerder indiende omdat u bang was gerepatriëerd te worden kan geen verschoning zijn voor het achterhouden van zulk een belangrijk identiteitsdocument. Bovendien betreft het een kopie en louter één van de eerste pagina van het document. Op die manier kan de authenticiteit ervan op geen enkele wijze worden nagegaan. Bijgevolg

is de bewijswaarde van dit document bijzonder relatief. Quod non, dit document kan bezwaarlijk uw verblijf in Paktya en ruimer gezien in Afghanistan tot aan uw vertrek naar België aantonen. Wat betreft de bevestiging van uw problemen door de dorpsoudsten dient opgemerkt te worden dat u dit zelfde document, zij het een kopie, reeds voorlegde tijdens uw eerste verzoek. Zoals werd vastgesteld in uw eerste verzoek is dit document duidelijk ontsproten aan sollicitatie en wordt zo elke objectieve bewijswaarde ervan ontnomen. Dat u in vergelijking met uw eerste verzoek nu de originele versie van deze verklaring en een vertaling ervan voorlegt, wijzigt voorgaande vaststelling niet. Bijkomend is het erg opvallend dat dit document niet gedateerd is. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de asielmotieven en identiteit van een Afghaanse verzoeker. Uit de acht foto's van u en uw kinderen valt evenmin af te leiden waar en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen. Er kan eveneens onmogelijk worden uitgemaakt op basis van deze foto's of de personen die erop te zien zijn verwanten van u zijn. Deze foto's zijn bovendien slechts een momentopname en uit deze documenten kan dus niet worden besloten dat u uw ongeloofwaardig geachte verblijf in Zazay Aryub hebt hersteld. De envelop bewijst ten slotte enkel dat u documenten vanuit Afghanistan werden verstuurd, maar kan niets aan bovenstaande vaststellingen wijzigen aangezien deze niets zegt over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België."

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Als dusdanig blijven de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven onverminderd overeind.

De documenten die verzoeker samen met zijn aanvullende nota bijbracht doen aan het voorgaande geen afbreuk en bevestigen bovendien het bedrieglijk karakter van verzoekers asielrelaas. Uit de vertaling van de laatst neergelegde taskara blijkt dat deze een andere geboortedatum bevat dan de taskara die bij de eerste asielaanvraag werd ingediend. De taskara bij de eerste asielaanvraag, die overigens een andere foto vertoont dan deze op de tweede asielaanvraag, vermeldt dat verzoeker 26 jaar was in 1394 terwijl de tweede taskara aangeeft dat verzoeker 26 jaar was in 1391. Aan de huidige neergelegde taskara kan bijgevolg geen bewijswaarde worden gehecht. Een fotokopie van enkele bladzijden uit verzoekers paspoort werd reeds neergelegd bij zijn eerste asielaanvraag. Uit de in het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt hoe dan ook dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is omdat deze via corruptie gemakkelijk kunnen verkregen worden. Zo blijken veel Afghaanse documenten ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden zodat zij slechts een beperkte bewijswaarde hebben bij het vaststellen van de identiteit of het ondersteunen van het asielrelaas. Gelet op deze vaststelling in samenhang met de bijzonder beperkte kennis van verzoeker over zijn streek van herkomst biedt ook het neergelegde paspoort onvoldoende garanties op het vlak van de authenticiteit zodat deze bijgevolg evenmin bewijswaarde heeft.

2.3.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoeker in het kader van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER